

Resumé

Předmětem této bakalářské práce jsou explicity vybraných českých románů dvacátého století. Cílem bylo postihnout poetiku vybraných děl, pokusit se explicity interpretovat a vystihnout jejich souvztažnost k celému dílu. Především se autorka zaměřila na vztah explicitů ke smyslu díla.

První kapitola představuje explicity obecně. Poukazuje se na představu čtenářů, že explicit je rozhodujícím momentem prózy. Explicit je zobrazen jako hranice literárního díla, za kterou čtenář začíná dílo hodnotit a interpretovat. Nejdůležitější je však vymezení pojmu explicit, který autorka nevnímá pouze v užším smyslu jakožto poslední větu románu, ale v širším pojetí. Rovněž jsou představena teoretická východiska, která se stala základem při rozboru explicitů.

Každá z následujících kapitol analyzuje jednotlivě explicity těchto literárních děl: *Z neznámých důvodů*, *Nástup*, *Markéta Lazarová*, *Válka s Mloky*, *Příliš hlučná samota*, *Nesnesitelná lehkost bytí*, *Osudy dobrého vojáka Švejka za světové války* a *Katapult*.

Analýzy explicitů ukázaly, že explicity skutečně jsou významným místem literárních děl. Vztah explicitu k celkovému smyslu díla se rovněž potvrdil. Například v románu *Nástup* je idea díla vyjádřena v poslední větě. Explicit *Války s Mloky* však ukázal, že závěr nedává pouze odpovědi, nýbrž klade významné otázky. V závěru *Nesnesitelné lehkosti bytí* se rozehrává interpretační hra se čtenářem, skutečný smysl tak zůstává skryt za pseudohappyendem.

Zajímavá byla rovněž různá řešení motivů smrti. V *Příliš hlučné samotě* se ukázalo, že motiv smrti nemusí být klíčový pro celkový smysl díla.

Výsledkem této práce je potvrzení obrovského významu explicitu jako zcela specifického místa literárního díla, který je těsně spjat se smyslem.